

3960 Τότε κελεύει ο Λίβιστρος ἄρχοντας, μεγιστάνους
δουκάδας, φίλους, γνήσιους, πάντας τοὺς συγγενούς του
ἐσύναξεν καὶ λέγει τους τούτας τὰς συντυχίας:

«Ἀκούσατε, τοπάρχες μου καὶ ὅλοι συγγενεῖς μου:

*Ὁ Λίβιστρος δημηγορεῖ, τὸν Κλιτοβὸν ἐπαῖνεν,
τὴν συντροφίαν τὴν καλήν καὶ τὰς βοήθειάς του*

3965 Φίλος ἐμὸς ὁ Κλιτοβὸς, ὃν ἔδειξεν ἡ τύχη,
εἰς τοτοσαύτας συμφορὰς εἶχα τον βοηθό μου.
Σήμερον ἦρτεν μετ' ἐμὲν εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα,
αἰχμάλωτος, ὀλόξενος, μυριοπαραδαρμένος·
καὶ <ἐκ τὸ> καλοσυμβούλευτον καὶ τὸ καλόγνωμόν του

3970 ἠῦραμεν τὴν ἐρωτικὴν δέσποιναν τὴν Ροδάμνην.

f. 151^v Χώρας ἐπαρεδράμαμεν, πολλὰς ἀνά | γκας εἶδα.
Λοιπὸν ἐκεῖνο ὅπου ἔταξα θέλω νὰ τὸ πληρώσω
καὶ τὴν ἐτέραν ἀδελφὴν δέσποινας τῆς Ροδάμνης
νὰ τίς τὴν δώσω σύζυγον, σύγαμπρον νὰ τὸν ποίσω».

3975 Ἦκουσαν οἱ πρωτεύοντες, τῆς χώρας οἱ τοπάρχαι,
πάντες συνανευφήμισαν, εἶπαν τοὺς λόγους τούτους:
«Λιβίστρου τοῦ πανευτυχοῦς, ὁμοῦ καὶ Κλιτοβῶντος

3979 Πολλὰ τὰ ἔτη!» λέγουσιν ἀπὸ ψυχῆς οἱ πάντες.

3978 «Φημίζομεν, δοξάζομεν ὡς βασιλεῖς μεγάλους».

3980 Ἄλλ' ὅμως τὴν ὑπόθεσιν ἄς τὴν συνοκοντέψω.

Ἔζησα χρόνους ἱκανοὺς μετὰ τὴν Μελανθίαν
καὶ ἐκεῖνος ἐλησμόνησεν τοὺς παροπίσου πόνους.

Πάλιν ἡ κλώστρια τύχη μου κατ' ἐδικοῦ μου ἐκλώσθην,
ἔκλινεν πάλιν ἡ βουλή, ἡ ἀσύστατος ἡ τύχη

f. 151^r

3985 ἐπιβουλεύτην κατ' ἐμοῦ | τὸ νὰ μὲ θανατώσῃ

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

καὶ τοῦ θανάτου τὸ σπαθὶν δι' ἑμέναν ἠκονήθην.

Παίρνει ὁ Χάρος ληστικῶς τὴν κόρην Μελανθίαν
καὶ ἐγὼ ἑκατεστάθηκα αἰχμάλωτος καὶ ξένος.

Ὅμως οὐδὲν ἠθέλησα ἐκεῖ νὰ ἀπομείνω.

3990 Ὁ Λίβιστρος ἠθέλησε νὰ συνοδοιπορήσῃ
πάλιν νὰ ἔβγη μετ' ἑμὲν νὰ κοσμοανατρέχῃ
καὶ ἐγὼ οὐδὲν ἠθέλησα ποσῶς νὰ τὸν ἀκούσω.

Καὶ πάλιν ἦλθε με βουλὴ καὶ λογισμὸς καὶ γνώμη,
ἐνθύμησις καὶ μέριμνα καὶ νοῦς εἰς τὴν καρδίαν,
3995 πάλιν νὰ ἔβγω μόνος μου εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα,
ἂν ἔναι ὁδὸς νὰ τὴν ἰδῶ, νὰ τὴν ἀναζητήσω.

Καβαλικεύω τὸ λοιπὸν, ζώνομαι τὰ ἄρματα μου
καὶ ἐβγαίνω εἰς ἀναζήτησιν τῆς γονικῆς μου χώρας.

Ἡῦρῃκα πάντας τοὺς ἐμοὺς καὶ συγγενοὺς καὶ φίλους,

<***>

f. 152^v

4000 τὴν γονικὴ μου | αὐθεντία νὰ χαίρωμαι, ὡς θέλω,
ἐγὼ μὲ τὴν παράξενον τὴν κόρην τὴν Μυρτάνην.

*

Τοὺς πόνους περιεφήμισα φίλου μου τοῦ Λιβίστρου,
τοὺς ἑκατεπικράθηκα μόνος μου μετ' ἐκεῖνον,
ὄλους τοὺς ἀφηγήθηκα τοὺς πόνους καὶ πικρίας.

4005 Τίς νὰ εἰπῇ τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον;

Τίς κατὰ μέρος τὰς ἐμὰς ἀφηγηθεῖ πικρίας;

Τίς νὰ συγγράψῃ μερικῶς τῆς ξενιτείας τὰ πάθη;

Καὶ ποῖος νοῦς νὰ δυνηθῇ πάντα νὰ καταλέξῃ;

Ταῦτα τὰ περισσότερα, λέγω, ἂν τὰ συγγράψω

4010 καὶ ἄρτι ἀπλῶς ἐρωτικά θελήσω καταλέξῃν,
ἅπαντες ὅπου μὲ ἀκούσουσιν οἱ πάντες νὰ θλιβοῦσι,

νὰ συμπονοῦν τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς ποθοδαρμένους
f. 153^f καὶ πρὸς ἑτέρους πάσχοντας ταῦ | τα νὰ διηγῶνται».

Tina Lendari (επιμ.), *Αφήγησις Λιβίστρου και Ροδάμνης (Livistros and Rodamne). The Vatican version. Critical edition with Introduction, Commentary and Index-Glossary* [Βυζαντινή και Νεοελληνική Βιβλιοθήκη, 10], MIET, Αθήνα 2007.